

велика та когина Артеміда
начне да се почита за ни-
що, и ще да се развали. И
но то величество коато си-
чка та Ясія и (сичка та) все-
леннаа почи́та.

28 Като чуха това, раз-
гнѣваха се по премно́го и
начнаха да выкатъ, и го-
ворѣха: велика ѣ Артеміда
Вфѣсскаа.

29 И напжани се сичкио
градаъ съ матѣжъ а они на-
летѣха единопашни на по-
зорище то, и гравнаха Гаіа
и Арістарха Македонанъ те,
който бѣха дрдгаре Павлови.

30 Я Павелъ искаше да
вѣдѣе въ народа́тъ, но не
вѣстави́ха го оученицъ те.

31 И нѣкои ѿ Асійски те
началницъ, понеже мѣ бѣха
пріатели, прати́ха мѣ вѣстѣ,
и мо́лаха го да не вѣдѣва
себе си на позорище то.

32 И едни дрдго нѣщо
выкаха (а дрдги дрдго): за-
що то собраніе то беше смѣ-
щено, и по́мно́го то ѿ нихъ
не зна́еха за какво са се и
собрали.

33 И ѿ народа́тъ избра́ха
Але́ксандра, когото предло-
жи́ха 'Идаіе те: а Але́ксандръ
помаха съ ржка́ та, и иска-
ше да говори наро́дъ.

34 И като раздѣ́ха че
ѣ 'Идаіанинъ, вѣдѣ́ е́динъ
гласъ ѿ сички те който вы-
каха (оу гласъ) ко́лко до

два часа: велика ѣ Артемі-
да Вфѣсскаа.

35 И като оу́смири́ гра́д-
скио кни́жникъ наро́датъ,
рече: мѣжѣ Вфѣсскии, и кой
ѣ о́нъ чело́вѣкъ де́то не
зна́е, за́що Вфѣсскио гра́дъ
ѣ слѣжителъ на велика та
когина Артеміда, и на́идо-
лѣ и, който ѣ падна́лъ ѿ
дѣа;

36 Поне́же прѣ́че безъ всѣ-
кое прѣкосло́віе това́ (нѣщо)
ѣ така, трѣ́два вѣе да се
оутишите, и да не напра́-
вите нищо безчи́нно.

37 За́щото сте до́вели тіа
чело́вѣцъ, който ни́то ѿ
Артемідинъ та́тъ хра́мъ са
нѣщо оу́крали ни́то ко́ги-
на та ва́ша хѣлатъ.

38 Яко Димі́трій, и хѣ-
до́жницъ те който са съ не-
го, има́тъ съ нѣ́кого сѣдъ,
има́ дни оу́речѣни за сѣдъ,
има́ и яно́упати: да тра́-
сатъ сѣдъ е́динъ на дрд-
гиго.

39 Яко ли за дрдги (нѣ-
кои ра́котъ) тра́сите, (сѣдъ)
о́нъ мо́жатъ да се разсѣ-
датъ въ законъ та́тъ со-
бо́ръ.

40 За́щото сме въ вѣ́дѣа
да ны не на́мератъ вино́вны
за днѣшніа́тъ вѣдѣ́ ко́га-
то не́ма ни́коя причи́на, за
ко́кто да мо́жеме да да́де-
ме ѿго́воръ за това́ воз-
вѣдѣніе. И като рече това́,